

Donem suport a la lluita dels i les treballadores d'Acciona i les subcontractes de Nissan

written by Lluita Internacionalista | 4 de setembre de 2020

L'acord per al tancament de Nissan¹ del 5 d'agost precipita els acomiadaments als subcontractes. Amb l'anunci d'Acciona de rescissió del contracte amb Nissan del 10 d'agost, s'accelerava l'acomiadament dels seus més de 500 treballadors/es. El 24 es va constituir la taula de l'ERE i començava el compte enrere del mes obligatori de consultes.

Entre Acciona i Nissan simulen desacords empresarials, quan el que compta és un pla comú d'aplicació del tancament. La rescissió del contracte intenta desactivar la convocatòria de mobilitzacions i de vaga a Acciona. Alhora Nissan ja ha anunciat que vol recol·locar els seus treballadors/es en els llocs d'Acciona per posar en marxa la producció el 1r de setembre a la línia 1 i una setmana més tard a la 2. També podria fer-ho a través d'una ETT. Treballadores i treballadors d'Acciona van estar a les portes de Nissan el dia 24 defensant els seus llocs de treball i tenen convocades mobilitzacions i vaga indefinida.

La pilota està ara a la teulada del Comitè de Nissan: permetrà que treballadors/es de Nissan ocupin els llocs de treball d'Acciona? O que entri ara una ETT en el seu lloc? Convertirà les seves paraules de suport als treballadors d'Acciona en mobilització per impedir a Nissan l'esquirolatge contra la seva lluita? Els i les treballadores de Nissan haurien d'exigir al seu comitè que s'hi negui per a no trobar-se en aquesta situació. Lluitar per a evitar la divisió entre treballadors i el suport als més precaris és una qüestió de principis d'un sindicalisme de classe, no corporatiu.

Per tot això és urgent que el Comitè de Nissan i cadascun dels 4 sindicats s'oposin públicament a qualsevol canvi de lloc de treball dels i les treballadores de Nissan als d'Acciona, i que adverteixin amb mobilitzacions per a impedir-ho. I si l'empresa justifica que aquells llocs són imprescindibles per a reprendre la producció, la resposta no pot ser cap altra que els absorbeixi Nissan a la seva plantilla.

No hi ha gaire temps per a decantar el conflicte en favor dels i les treballadores d'Acciona i la resta de subcontractes: el temps el marca l'inici de producció a Nissan més que els períodes burocràtics de consultes, que sabem que són un tràmit. Acciona i els subcontractes són imprescindibles per a la producció i totes unides (Marelli, Tachin, Snop, Magna, ISS) en la Coordinadora de Proveïdors i Subcontractes, a la lluita i a la vaga, poden demostrar-ho. La llista d'empreses no hauria de quedar-se aquí: cal intentar arribar a les empreses que estaran igualment afectades pel tancament, és a dir, als 25.000 treballadors i treballadores que depenen de Nissan.

I perquè no hi ha gaire temps s'ha d'intensificar la lluita des d'Acciona i les subcontractes amb tot el suport social. I és fonamental que siguin tots i totes les treballadores d'Acciona els qui assegurin i reforcin la necessària unitat en la lluita per la retirada de l'ERE, discutint i votant en assemblea el pla de lluita i que el comitè d'empresa i el de vaga hi responguin. Alhora, els comitès que es van formar de suport a la lluita de Nissan han d'activar-se amb la d'Acciona i les subcontractes. Cal crear nous comitès i estendre una xarxa de suport i la caixa de resistència.

Només així es podrà unir de nou la lluita dels subcontractes al futur dels llocs de treball de Nissan. Perquè, que ningú s'enganyi, la diferència entre els treballadors de Nissan i els dels subcontractes són unes indemnitzacions i prejubilacions que només resolen el futur d'una minoria: si les coses continuen tal com estan, tots i totes estaran al

carrer el desembre de l'any que ve, enmig d'una gravíssima crisi que farà molt difícil trobar feina. Lluitar contra l'acomiadament dels 500 treballadors i treballadores d'Acciona no és només una qüestió de solidaritat i de principis: és un pas estratègic per a guanyar el futur i el tan esbombat pla d'industrialització que a hores d'ara no és més que fum.

La mobilització ha d'exigir també a la Generalitat que aturi el desmantellament del teixit industrial i es posi al capdavant per garantir el futur de la planta. No pot estar sense fer res –o aplaudint com davant l'anunci de l'acord per al tancament de Nissan– com marxa una empresa rere l'altra.

I s'ha d'exigir al Parlament que actuï d'una vegada. Va aprovar la proposta de la CUP-CC que l'obligava a tramitar amb urgència l'exigència al govern central de la derogació de l'article 51 i, què ha fet? Amb aquest article les empreses apliquen unilateralment els seus plans de tancament i acomiadaments. Derogació immediata! I davant l'allau d'ERE que ens espera i han començat a caure, serà urgent reclamar als sindicats un pla de lluita contra els acomiadaments i per imposar al Govern PSOE-Unidas Podemos la derogació de la reforma laboral.

El Juliol es presentava un pla de "socialització" de Nissan. El pla preveu que un acord entre el Govern central, la Generalitat i l'Ajuntament de Barcelona (el sòl és del Consorci) prengui la planta de Nissan per a començar-ne la transformació, des de l'empresa pública resultant, a una indústria de transport públic sostenible. Es projecta la transformació de vehicles de combustió a elèctrics per a poder ser utilitzats en un sistema de cotxe multiusuari (carsharing) (paral·lel al Bicing). Així mateix, TMB havia presentat un prototip de mini bus elèctric a finals de 2018. La producció d'ambdós projectes asseguraria els 25.000 llocs de treball durant anys.

Cal un front de sindicats, associacions, partits, per a exigir

la nacionalització de Nissan, sense indemnització, exigint que torni els 170 milions de diners públics que se'ls van entregar -les indemnitzacions per al tancament els costen la meitat- sense respectar els seus compromisos. És l'hora de donar una perspectiva industrial pública que impulsi la transició del transport, i que es posi sota el control dels i les treballadores.

Hi ha futur: la mobilització unitària ha d'obrir-lo!